

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2018r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Jachniewicz

Protokolant: Barbara Budzińska

po rozpoznaniu w dniach 31.10.2018r., 16.01.2018r., 27.03.2018r. na rozprawie sprawy:

J. J. (1), syna A. i M., urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to, że:

1. W okresie od 26.11.2014r. do 28.07.2015r. w G. wbrew art. 103 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, jako osoba odpowiedzialna w (...) sp. z o.o. upoczywie nie wpłacał w terminie ustawowym (do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu w którym powstał obowiązek podatkowy) na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w G., w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, podatku wynikającego z terminowo złożonych deklaracji VAT-7 za miesiące październik, listopad, grudzień 2014r. oraz styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec 2015r. w łącznej kwocie 111.679 zł, tj. o popełnienie wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

2. W okresie od 21.02.2015r. do 21.01.2016r. w G., jako osoba odpowiedzialna w (...) sp. z o.o. – płatnik podatku dochodowego od osób fizycznych, wbrew art. 38 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jednolity Dz.U. z 2012r., poz. 361), działając w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, nie wpłacał w terminie ustawowym (tj. do 20 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczkę) na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w G. pobranych zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych z tytułu wypłaconych wynagrodzeń za miesiące: styczeń, luty, marzec, kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, październik, listopad, grudzień 2015r. w łącznej kwocie 32.786,00 zł, tj. o popełnienie przestępstwa skarbowego z art. 77 § 1 k.k.s. w zw. z art. 77 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

3. W okresie od 28.06.2016r. do 26.07.2016r. w G., wbrew art. 103 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, jako osoba odpowiedzialna w (...) sp. z o.o. upoczywie nie wpłacał w terminie ustawowym (do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu w którym powstał obowiązek podatkowy) na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w G., w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, podatku wynikającego z terminowo złożonych deklaracji VAT-7 za miesiące maj, czerwiec 2016r. w łącznej kwocie 9.823,00 zł, tj. o popełnienie wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

4. W okresie od 26.08.2015r. do 26.09.2015r. w G., wbrew art. 103 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, jako osoba odpowiedzialna w (...) sp. z o.o. upoczywie nie wpłacał w terminie ustawowym (do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu w którym powstał obowiązek podatkowy) na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w G., w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, podatku wynikającego z terminowo złożonych deklaracji VAT-7 za miesiące lipiec, sierpień 2015r. w łącznej kwocie 47.480,00 zł, tj. o popełnienie wykroczenia skarbowego z art. 57 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

I. Oskarżonego J. J. (1) uznaje za winnego przestępstwa opisanego w punkcie 2 aktu oskarżenia, kwalifikowanego z art. 77 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za to na mocy art. 77 § 2 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1, 2 i 3

k.k.s. wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 20 (dwadzieścia) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych;

II. Oskarżonego J. J. (1) uznaje za winnego popełnienia wykroczeń opisanych w punktach 1 i 3 aktu oskarżenia kwalifikowanych z art. 57 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za to, na mocy art. 57 § 1 k.k.s., art. 50 § 1 k.k.s. , w zw. z art. 48 § 1 i 3 k.k.s. wymierza mu łącznie karę grzywny wymiarze 2000 (dwa tysiące) złotych;

III. Oskarżonego J. J. (1) uniewinnia od popełnienia wykroczenia opisanego w punkcie 4 aktu oskarżenia;

IV. na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113§1 k.k.s. obciąża oskarżonego kosztami postępowania w części, w kwocie 100 (sto) złotych, zwalniając go od obowiązku poniesienia pozostałych kosztów sądowych w sprawie.

Sygn. akt: II K 601/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od 21 listopada 2013 r. do 6 marca 2017 r. oskarżony J. J. (1) był prokurentem (...) sp. z o.o. W czasie pełnienia tej funkcji oskarżony osobiście zajmował się sprawami finansowymi spółki. Regulował za spółkę zobowiązania. Realizował przelewy bankowe. Podpisywał deklaracje podatkowe.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego J. J. (1) - k. 24, 102-103 akt głównych; Monitor Sądowy i Gospodarczy – k. 15 akt głównych; kopia prokury – k. 67 akt głównych; kopia protokołu zgromadzenia wspólników – k. 83 akt głównych; deklaracje – k. 109-110v, 112-120, 123;

W okresie od 20 listopada 2013 r. do 11 września 2015 r. J. J. (1) zajmował stanowisko prezesa zarządu (...) sp. z o.o. W czasie pełnienia tej funkcji oskarżony osobiście zajmował się sprawami finansowymi spółki. Regulował za spółkę zobowiązania. Realizował przelewy bankowe. Podpisywał deklaracje podatkowe.

W momencie odwołania z funkcji prezesa zarządu (...) sp. z o.o. J. J. (1) przestał zajmować się sprawami finansowymi spółki.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego J. J. (1) - k. 24, 102-103 akt głównych; odpisy protokołów zgromadzenia wspólników – k. 67-69 zał. 1; odpis KRS – k. -60-65 akt głównych; deklaracje – k. 107-108

W latach 2014-2015 głównym kontrahentem (...) sp. z o.o. była (...) sp. z o.o. (...) sp. z o.o. wykonywała na rzecz tej spółki, jako podwykonawca m.in. prace budowlane w ramach remontu Szpitala Wojewódzkiego w G. ((...) sp. z o.o.). Na początku 2015 r. (...) sp. z o.o. zaprzestała dokonywania płatności na rzecz (...) sp. z o.o. i ogłosiła upadłość. Mimo to, (...) sp. z o.o. kontynuowała prowadzenie prac na terenie szpitala na podstawie zlecenia od bezpośredniego zleceniodawcy i podjęła starania w celu uzyskania zapłaty bezpośrednio od Skarbu Państwa. W związku z pogorszeniem się sytuacji finansowej, spółka zaprzestała regulowania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku VAT oraz zaliczek na podatek dochodowy od osób fizycznych od wypłaconych wynagrodzeń, na skutek czego Pierwszy Urząd Skarbowy wszczął egzekucję wobec spółki. (...) sp. z o.o. wniosła wówczas o skompensowanie przez Pierwszy Urząd Skarbowy wierzytelności przysługującej spółce z tytułu prowadzenia prac w szpitalu wobec Skarbu Państwa. Organ podatkowy dokonał jednak zajęcia wierzytelności i kontynuował egzekucję z rachunku bankowego spółki. Mimo prowadzonej egzekucji (...) sp. z o.o. w dalszym ciągu prowadziła normalną działalność gospodarczą. Spółka (...) sp. z o.o. nie wniosła o odroczenie płatności podatku.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego J. J. (1) - k. 24, 102-103 akt głównych; kopia zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego, kopia zawiadomienia o zajęciu wierzytelności, kopia dokumentacji dotyczącej prowadzenia prac na rzecz (...) sp. z o.o. – k. 56; kopia wyciągu bankowego – k. 131-140;

W latach 2014-2015 (...) sp. z o.o. nie wpłaciła w ustawowych terminach na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w G. łącznej kwoty 111.679 złotych tytułem podatku od towarów i usług należnego z racji dokonania odpłatnych dostaw towarów. I tak:

- 1) do 25 listopada 2014 roku nie wpłaciła kwoty 18.122 zł tytułem podatku VAT za dostawę towarów w październiku 2015 roku; 6 lutego 2015 r. dokonano częściowej wpłaty z tego tytułu w kwocie 4.503 zł;
- 2) do 29 grudnia 2014 roku nie wpłaciła kwoty 9.171 zł tytułem podatku VAT za dostawę towarów w listopadzie 2014 roku;
- 3) do 26 stycznia 2015 roku nie wpłaciła kwoty 13.173 zł tytułem podatku VAT za dostawę towarów w grudniu 2014 roku;
- 4) do 25 lutego 2015 roku nie wpłaciła kwoty 3.210 zł tytułem podatku VAT za dostawę towarów w styczniu 2015 roku;
- 5) do 25 marca 2015 roku nie wpłaciła kwoty 20.087 zł tytułem podatku VAT za dostawę towarów w lutym 2015 roku;
- 6) do 27 kwietnia 2015 roku nie wpłaciła kwoty 8.951 zł tytułem podatku VAT za dostawę towarów w marcu 2015 roku;
- 7) do 25 maja 2015 roku nie wpłaciła kwoty 13.279 zł tytułem podatku VAT za dostawę towarów w kwietniu 2015 roku;
- 8) do 25 czerwca 2015 roku nie wpłaciła kwoty 12.434 zł tytułem podatku VAT za dostawę towarów w maju 2015 roku;
- 9) do 27 lipca 2015 roku nie wpłaciła kwoty 13.252 zł tytułem podatku VAT za dostawę towarów w czerwcu 2015 roku.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego J. J. (1) - k. 24, 102-103 akt głównych; listy zaległości – k. 2, 4, 6 akt głównych; zawiadomienia karnoskarbowe – k. 1, 3, 5 akt głównych; deklaracje – k. 30-38 akt głównych;

W roku 2016 (...) sp. z o.o. nie wpłaciła w ustawowych terminach na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w G. łącznej kwoty 9.823 zł tytułem podatku od towarów i usług należnego z racji dokonania odpłatnych dostaw towarów.:

- 1) do 27 czerwca 2016 roku nie wpłaciła kwoty 4.429 zł tytułem podatku VAT za dostawę towarów w maju 2016 roku;
- 2) do 25 lipca 2016 roku nie wpłaciła kwoty 5.394 zł tytułem podatku VAT za dostawę towarów w czerwcu 2016 roku;

Dowody: lista zaległości – k. 12 akt głównych; zawiadomienia karnoskarbowe – k. 11 akt głównych;

W okresie od lutego 2015 roku do stycznia 2016 (...) sp. z o.o. nie wpłaciła w ustawowym terminie na rachunek bankowy Pierwszego Urzędu Skarbowego w G., zaliczek na podatek dochodowy z tytułu wynagrodzeń wypłaconych pracownikom w okresie od stycznia do grudnia 2015 roku w łącznej kwocie 32.786:

- 1) do 20 lutego 2015 roku nie wpłaciła kwoty 1.359 zł tytułem zaliczek od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom w styczniu 2015 roku;
- 2) do 20 marca 2015 roku nie wpłaciła kwoty 1.835 zł tytułem zaliczek od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom w lutym 2015 roku;
- 3) do 20 kwietnia 2015 roku nie wpłaciła kwoty 1.916 zł tytułem zaliczek od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom w maju 2015 roku;
- 4) do 20 maja 2015 roku nie wpłaciła kwoty 1.927 zł tytułem zaliczek od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom w kwietniu 2015 roku;
- 5) do 22 czerwca 2015 roku nie wpłaciła kwoty 2.061 zł tytułem zaliczek od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom w maju 2015 roku;

6) do 20 lipca 2015 roku nie wpłaciła kwoty 2.049 zł tytułem zaliczek od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom w czerwcu 2015 roku;

7) do 20 sierpnia 2015 roku nie wpłaciła kwoty 2.090 zł tytułem zaliczek od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom w maju 2015 roku;

8) do 21 września 2015 roku nie wpłaciła kwoty 3.113 zł tytułem zaliczek od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom w sierpniu 2015 roku;

9) do 20 października 2015 roku nie wpłaciła kwoty 3.917 zł tytułem zaliczek od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom we wrześniu 2015 roku;

10) do 20 listopada 2015 roku nie wpłaciła kwoty 4.136 zł tytułem zaliczek od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom w październiku 2015 roku;

11) do 21 grudnia 2015 roku nie wpłaciła kwoty 3.727 zł tytułem zaliczek od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom w listopadzie 2015 roku;

12) do 20 stycznia 2016 roku nie wpłaciła kwoty 4.656 zł tytułem zaliczek od wynagrodzeń wypłaconych pracownikom w grudniu 2015 roku;

Dowody: zawiadomienie karnoskarbowe – k. 7 akt głównych; karta weryfikacji deklaracji rocznej - k. 10 akt głównych; wydruki deklaracji – k. 12, 39-42v akt głównych; lista zaległości – k. 8, 14, 97 akt głównych; deklaracje – k. 42-42v akt głównych;

W okresie pełnienia funkcji prokurenta przez J. J. (1), (...) nie składała wniosków o udzielenie ulg w zapłacie wymienionych wyżej należności podatkowych. W piśmie z 8 września 2015 r. spółka wniosła o zwolnienie rachunku bankowego z egzekucji.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego J. J. (1) - k. 24, 102-103 akt głównych; kopia wniosku o zwolnienie rachunku bankowego z egzekucji – k. 56;

W 2015 roku (...) sp. z o.o. nie wpłaciła w ustawowych terminach na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w G. łącznej kwoty 47.480 zł tytułem podatku od towarów i usług należnego z racji dokonania odpłatnych dostaw towarów:

1) do 25 sierpnia 2015 roku nie wpłaciła kwoty 30.059 zł tytułem podatku VAT za dostawę towarów w lipcu 2015 roku;

2) do 25 września 2015 roku nie wpłaciła kwoty 17.421 zł tytułem podatku VAT za dostawę towarów w sierpniu 2015 roku;

Dowody: lista zaległości – 44, 51 zał. 1, k. 78 akt głównych; deklaracje – k. 47-48 zał. 1;

Przed wniesieniem aktu oskarżenia, (...) sp. z o.o. dokonała całkowitej spłaty zaległości podatkowych tytułem podatku VAT za lata 2014-2015, a także zaległości z tego tytułu za czerwiec 2016 r. Przed wydaniem wyroku w przedmiotowej sprawie, (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. dokonały całkowitej spłaty pozostałych zobowiązań podatkowych wymienionych w zarzutach.

Dowody: wyjaśnienia oskarżonego J. J. (1) – k. 148 akt głównych; oświadczenie oskarżyciela skarbowego – k. 148 akt głównych; ; listy zaległości – k. 28, 29 akt głównych;

J. J. (1) nie był dotąd karany.

Dowód: karta karna – k. 145 akt głównych;

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego J. J. (1), a także na dokumentach urzędowych i prywatnych.

Oskarżony J. J. (1) potwierdził w swych wyjaśnieniach, że spółki (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o. dopuścili się zaległości w spłaceniu zobowiązań podatkowych wymienionych w akcie oskarżenia. Stwierdził jednak, że sytuacja ta nie była to zawiniona przez niego. Pod koniec 2014 r. (...) sp. z o.o. podpisała umowy z (...) sp. z o.o. na łączną kwotę 2.000.000 zł., co stanowiło 80% „rocznego przerobu” spółki. Pomimo odebrania robót, duża część należności nie została w ogóle uregulowana. Z tego powodu on nie uregulował w terminie należności do US. Jeden z kontraktów dotyczył remontu Szpitala Wojewódzkiego. Oskarżony wystąpił więc do tego podmiotu o wypłatę wynagrodzenia. Jednak z uwagi na to, że prowadzona była egzekucja, zwrócił się do urzędu skarbowego o skompensowanie tej należności z należnościami podatkowymi. Urząd ustanowił jedynie zabezpieczenie. Dwa pozostałe kontrakty nie związane ze sferą budżetówką nie zostały opłacone, więc spółka utraciła płynność finansową. Nie mając wpływów i prowadząc inwestycje spółka bardzo się zadłużała. Były problemy z podpisaniem nowych kontraktów. Mimo to, po ogłoszeniu upadłości przez (...) sp. z o.o., spółka dalej prowadziła prace, mając nadzieję na odzyskanie pieniędzy. Oskarżony przyznał, że zajmował się sprawami finansowymi spółek, zarówno gdy pełnił funkcję prokurenta, jak i prezesa. W momencie odwołania z funkcji prezesa zarządu (...) sp. z o.o. przestał zajmować się sprawami tej spółki.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż były logiczne, konsekwentne i korespondowały z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie. W szczególności, przedłożone przez J. J. (1) kopie dokumentów prywatnych i urzędowych uprawdopodobniły gorszą sytuację materialną (...) sp. z o.o. w roku 2015 i potwierdziły fakt prowadzenia egzekucji przez urząd skarbowy (w tym zajęcie rachunku bankowego). Oskarżyciel nie kwestionował żadnego z wymienionych dokumentów oraz twierdzeń oskarżonego dotyczących sytuacji finansowej spółki.

Sąd oparł się na dokumentach urzędowych przywołanych w ustaleniach faktycznych. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, w zakresie ich kompetencji i prawem przepisanej formie. Ich autentyczność nie była przez żadną ze stron kwestionowana. Stanowią one obiektywne dowody zaświadczonych nimi okoliczności.

Sąd oparł się na ujawnionych dokumentach prywatnych, w tym na dokumentach zawartych w aktach rejestrowych (...) sp. z o.o. i (...) sp. z o.o., a także na dokumentach przedłożonych przez oskarżonego i jego obrońcę. Nie budzą one wątpliwości co do ich autentyczności i rzetelności. Żadna ze stron ich nie kwestionowała.

Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że oskarżony J. J. (1) wypełnił swymi zachowaniami znamiona przestępstwa skarbowego z art. 77 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. (punkt 2. aktu oskarżenia) oraz dwóch wykroczeń skarbowych z art. 57 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. (punkty 1. i 3. aktu oskarżenia).

W odniesieniu do przestępstwa skarbowego z punktu 2. aktu oskarżenia należy stwierdzić, iż zatrudniając pracowników (a zatem będąc „zakładem pracy”) (...) sp. z o.o., były płatnikiem w myśl art. 31 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zebrany materiał dowodowy wskazuje na to, że podmiot ten nie dochował ustawowych terminów, nie wpłacając na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w G. zaliczek potrąconych z wypłaconych wynagrodzeń za pracę. Łączna kwota przeterminowanych zaliczek wyniosła 32.786 zł. Była to kwota nieprzekraczająca w czasie popełnienia czynu dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia, tj. kwota małej wartości w rozumieniu art. 53 § 14 k.k.s.

Należy w tym miejscu podkreślić, że znamię czasownikowe "nie wpłaca" wymienione w art. 77 k.k.s. polega na zaniechaniu uiszczenia pobranego podatku na rzecz organu podatkowego. Przy czym, niewpłacenie na rachunek organu podatkowego obliczonego i pobranego podatku nie musi polegać na fizycznym przejęciu przez płatnika kwoty stanowiącej jego równowartość. Wystarczy, że dokonano jego potrącenia, tj. wypłacono pracownikowi kwotę pieniężną po odliczeniu podatku podlegającego pobraniu. Bez znaczenia dla odpowiedzialności karnej płatnika jest

to, czy posiada on środki finansowe na bieżącą produkcję, wypłatę bieżących wynagrodzeń dla pracowników czy też spłatę zobowiązań wobec kontrahentów (wyrok SN z dnia 16 maja 2002 roku w sprawie IV KKN 427/98).

Natomiast w odniesieniu do wykroczeń skarbowych zarzucanych w punktach 1. i 3. aktu oskarżenia należy wskazać, że w wymienionych tam okresach spółka (...) sp. z o.o. nie wpłaciła w terminie (tj. do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu w którym powstał obowiązek podatkowy) należnego podatku od towarów i usług. Zebrany materiał dowodowy pozwala uznać te zachowania za uporczywe. Należy w tym miejscu zauważyć, że chociaż w sierpniu 2015 r. nastąpiło zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego spółki, to jednak spółka (jak wynika z wyjaśnień oskarżonego) prowadziła normalną działalność gospodarczą, wykonywała zlecenia i poszukiwała kolejnych kontrahentów. Okoliczność te pozwalają dojść do wniosku, że spółka posiadała środki finansowe, które (przy uwzględnieniu nakładów na prowadzone inwestycje i wynagrodzenia pracownicze) pozwalały na dokonywanie choćby częściowych wpłat na poczet bieżących i zaległych zobowiązań podatkowych. Warto również wskazać, że w przypadku czynu z punktu 1. aktu oskarżenia okres zaległości był stosunkowo długi (9 miesięcy), natomiast w obu przypadkach spłacanie zaległości rozpoczęło się dopiero po wszczęciu postępowań karnoskarbowych (za wyjątkiem należności za listopad 2014 r., gdzie dokonano częściowej wpłaty przed wszczęciem postępowania). Zaległość z tytułu podatku VAT za maj 2016 r. została uregulowana przez (...) sp. z o.o. po wniesieniu aktu oskarżenia. W doktrynie panuje powszechna zgoda co do tego, że na uporczywość w zachowaniu sprawcy może wskazywać zarówno „cykliczność zachowań podatnika, polegająca na umyślnym niestosowaniu się do wymogu terminowego płacenia podatku, jak i jednorazowe, ale długotrwałe zaniechanie przez niego uregulowania podatku płaconego jednorazowo, mające miejsce już po terminie płatności tego podatku” (Zgoliński I. (red.), Konarska-Wrzosek V., Oczkowski T., Skorupka J., Kodeks karny skarbowy. Komentarz, WKP, 2018). To drugie ujęcie miało znaczenie w przypadku czynu wymienionego w punkcie 3. aktu oskarżenia, który obejmował zaniechanie wpłacenia podatku za 2 kolejne miesiące. Istotne znaczenie ma również fakt, że w odniesieniu do zaległości wskazanych w punktach 1 i 3. aktu oskarżenia (...) sp. z o.o. nie składała wniosków o udzielenie ulg w ich spłacie czy o odroczenie płatności. Wprawdzie istotnie spółka była w nienajlepszej sytuacji finansowej, z uwagi na zaległości w płatnościach głównego wierzyciela – co było sytuacją niezawinioną przez spółkę i oskarżonego, nie podjął on jednak wszelkich możliwych czynności w celu zaspokojenia na czas Skarbu Państwa. Oskarżony zwlekał z zapłatą podatków licząc na poprawę sytuacji finansowej przedsiębiorstwa, mimo iż stan majątkowy umożliwiał finansowanie bieżących inwestycji, a co za tym idzie, terminowe uiszczanie podatków choćby w części bądź regulowanie zaległości wkrótce po upływie terminu płatności.

Będąc prokurentem (...) sp. z o.o. oraz prezesem zarządu (...) sp. z o.o. oskarżony J. J. (1) (jak wynika z zebranych dokumentów i wyjaśnień oskarżonego) zajmował się sprawami finansowymi spółek. W związku z tym, możliwe było pociągnięcie go do odpowiedzialności za czyny wymienione w akcie oskarżenia, których „sprawcami” były spółki (art. 9 § 3 k.k.s.).

Zachowania opisane w punktach 1.-3. w obrębie każdej z grup zostały popełnione w krótkich odstępach czasu (następujących po sobie miesiącach) i z wykorzystaniem takiej samej sposobności, tj. w związku z upływem terminu do zapłaty podatku. Każda z tych grup zachowań stanowiła zatem jeden czyn zabroniony (czyn ciągły – art. 6 § 2 k.k.s.).

W czasie popełnienia przez oskarżonego przypisanych mu czynów, nie zachodziła żadna okoliczność wyłączająca jego kryminalną bezprawność. Nie zachodziły również żadne okoliczności wyłączające winę oskarżonego. J. J. (1) jest i już w trakcie popełnienia czynu był osobą dorosłą. W inkryminowanym czasie nie zaszła także czasowa niepoczytalność oskarżonego.

Stopień szkodliwości społecznej czynów przypisanych J. J. (1) nie był znaczny. Wprawdzie w przypadku czynów z punktów 1. i 2. aktu oskarżenia okresy, których dotyczyły zaległości podatkowe były stosunkowo długie. Tym niemniej, łączna suma zaległości (zwłaszcza w przypadku czynów z punktu 2. i 3. aktu oskarżenia) czynów była stosunkowo niewielka. Nadto, na terminowość wykonywania obowiązków podatkowych wpływ miało pogorszenie się sytuacji finansowej (...) sp. z o.o.

W punkcie I. sentencji wyroku, za przestępstwo skarbowe z art. 77 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s., Sąd wymierzył J. J. (2) karę 20 stawek dziennych grzywny po 80 złotych, zaś w punkcie II. sentencji wyroku, za 2 wykroczenia skarbowe z art. 57 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. art. 9 § 3 k.k.s. Sąd wymierzył oskarżonemu karę 2.000 złotych grzywny. Należy przy tym zauważyć, że zgodnie z art. 50 § 1 k.k.s., w przypadku skazania za więcej niż jedno wykroczenia skarbowe, wymierza się łącznie jedną karę grzywny.

Na niekorzyść oskarżonego przemawia względ na wysokość przeterminowanych należności – w przypadku czynu z punktu 1. aktu oskarżenia oraz długotrwałość zalegania z zapłatą należności za maj 2016 r. – w przypadku czynu z punktu 3. aktu oskarżenia.

Na korzyść oskarżonego przemawia fakt spłaty przez spółkę przeważającej części zaległych podatków jeszcze przed wniesieniem aktu oskarżenia oraz fakt, że nie był on karany. Niewątpliwie na korzyść oskarżonego przemawia także fakt, że spółka (...) sp. z o.o. znalazła się w słabej kondycji finansowej z winy leżącej po stronie kontrahenta.

Zdaniem Sądu, orzeczenie kar grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych po 80 złotych oraz 2.000 zł będzie wystarczające do osiągnięcia wobec oskarżonego J. J. (1) celów kary. Jak wskazano wyżej, stopień szkodliwości społecznej czynów nie był znaczny. Spółka zarządzana przez oskarżonego dokonała częściowej spłaty należności jeszcze przed wniesieniem aktu oskarżenia. Nadto przed wydaniem wyroku dokonano całkowitej spłaty należności. Godzi się zauważyć, że zastosowana przez Sąd wysokość stawki dziennej grzywny orzeczonej za przestępstwo skarbowe nieznacznie przewyższa dolną granicę określoną w art. 23 § 3 k.k.s. (1/30 minimalnego wynagrodzenia w roku 2015, tj. 58,33 zł), zaś grzywna orzeczona za wykroczenia skarbowe znacznie odbiega od górnej granicy ustawowego zagrożenia (dwudziestokrotność minimalnego wynagrodzenia w roku 2015, tj. 35.000 zł). Orzeczonych kar nie sposób uznać za nadmiernie surowe.

Sąd uniewinnił natomiast oskarżonego od popełnienia czynu wymienionego w punkcie 4. aktu oskarżenia (punkt III. sentencji wyroku), uznając, że oskarżony nie wypełnił znamion czynu z art. 57 § 1 k.k.s. Jak wynika z tego przepisu, warunkiem pociągnięcia do odpowiedzialności karnej sprawcy, który nie wpłaca w terminie podatku jest ustalenie, że jego zachowanie charakteryzuje się uporczywością. Zdaniem Sądu w omawianym przypadku przesłanka ta nie została spełniona. Należy bowiem podkreślić, że J. J. (1) został odwołany z funkcji prezesa zarządu (...) sp. z o.o. na mocy uchwały z 11 września 2015 r., a przy tym – jak oświadczył – od tego czasu całkowicie zaprzestał zajmowania się sprawami finansowymi spółki. Oskarżyciel nie przedstawił żadnych dowodów, które podważałyby wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie. Z uwagi na to, że termin zapłaty podatku za sierpień 2016 r. upłynął 25 września 2016 r., można stwierdzić, że J. J. (1) był odpowiedzialny za niezapłacenie podatku jedynie za lipiec 2016 r. W ocenie Sądu szesnastodniowe opóźnienie w zapłacie podatku za ten miesiąc (od 26 sierpnia 2016 r. do 11 września 2016 r.), to okres zbyt krótki, by można było mówić o uporczywości w zachowaniu sprawcy czynu z art. 57 § 1 k.k.s.

Z uwagi na częściowe uniewinnienie oskarżonego, Sąd obciążył go kosztami procesu jedynie w części.